

329. พระเยชูทรงห่วงข้า
เมื่อจิตใจข้าร้าวป่วยร้อนเหลือทน
จะร้องเพลงให้เราไม่ได้
เมื่อการณ์ทับดวงใจต้องระหม
พระเยชูทรงห่วงข้าหรือไม่

[ร้องรับ]

พระองค์ทรงห่วง พระองค์ทรงห่วง
เมื่อข้าเศร้า พระองค์ทรงห่วง
กลางวันอ่อนระอาใจ กลางคืนเมื่อยล้ากาย
ข้ารู้พระองค์ทรงห่วง

เมื่อใจมีدمัวเกิดความกลัวนักหนา
มีภัยพิบัตรอบตัวข้า
เมื่อสว่างกลางวันกลับกลายเป็นกลางคืน
พระเยชูทรงห่วงข้าหรือไม่

[ร้องรับ]

พระองค์ทรงห่วง พระองค์ทรงห่วง
เมื่อข้าเศร้า พระองค์ทรงห่วง
กลางวันอ่อนระอาใจ กลางคืนเมื่อยล้ากาย
ข้ารู้พระองค์ทรงห่วง

เมื่อผู้ที่รักต้องลำลาจากโลก
จิตใจของข้าแสนเศร้าโศก
ใจข้าจนจะแตกหักหักจะแยก
พระเยชูทรงห่วงข้าหรือไม่

[ร้องรับ]

พระองค์ทรงห่วง พระองค์ทรงห่วง
เมื่อข้าเศร้า พระองค์ทรงห่วง
กลางวันอ่อนระอาใจ กลางคืนเมื่อยล้ากาย
ข้ารู้พระองค์ทรงห่วง